

Man är aldrig bättre än sin senaste insats

Publicerad: 13 januari 2015

Författare: Mikael Mjörnberg

21-27 var smickrande siffror. LIF Lindesberg sköljdes över fullständigt av ett mycket bättre handbollslag. Det borde ha fungerat som väckarklocka, men istället analyserades det med klyschor.

LIF Lindesberg fick en andra chans. Efter en fullständigt genomusel start på toppmötet borta mot OV Helsingborg lyckades de brandgula krigarna ta sig tillbaka från 0-7 till 6-7. De fick en ny möjlighet att börja om från början och verkligen kriga för poäng efter den katastrofstart som borde ha kostat laget segerchansen redan efter några minuter. Men det gjorde man inte.

Istället rann det iväg igen trots att Sébastien Ehnevid spelade bra mellan stolparna. OV Helsingborg sköljde över LIF Lindesberg med ett kraftfullt niometersspel som de brandgula inte hade något svar på. Det egna anfallsspelet var lika stereotypiskt som försvarsspelet såg räddhåget och tamt ut och trots att man fick möjligheten att putsa siffrorna vid några tillfällen var Lindesberg aldrig ens nära att nosa på poängen i den här kampen. 21-27 var som sagt smickrande siffror.

Man hade kunnat tänka sig att det var tid för självvrannsakan och reflektion efter en sådan stjärnmäll. En match där den egna förmågan inte räckte till.

Men uppenbarligen inte.

- Jag tycker inte att det speglar matchbilden, de är inte så mycket bättre än oss. Vi bjuder på kontringar och vi bjuder på ett dåligt anfallsspel. Då är det ganska tacksamt för dem, sa lagets stjärna Richard Eriksson till Lindenytt's Hannes Feldin efter matchen. Det dåliga anfallsspelet som ledde till kontringar såg vi allihop. Det var omöjligt att undgå det, men hur stjärnspelaren får ihop resonemanget att det skulle bero på allmän givmildhet från LIF Lindesberg snarare än att de var flera storlekar mindre än sin motståndare förstår jag ärligt talat inte.

Man är aldrig bättre än sin senaste insats heter det.

Faktum är att Eriksson själv får ta ansvar för en ganska stor del av det svaga och tempofattiga anfallsspelet. Alldeles för ofta stannade spelet upp på trögt och omständligt spel, fummel och allmänt långsamma aktioner av niometaren som är tilltänkt att leda det här laget. Medan ynglingar som William Domås och Sebastian Hammar i alla fall försökte bjuda till med kreativitet utifrån sina förutsättningar såg fyramålsskytten Eriksson mest ut som en stor bromskloss i gårdagens spel.

Men det blir ännu värre när Eriksson berättar att han tycker att matchen var ett kliv framåt jämfört med tidigare insatser i och med att det bara var starterna av halvlekarna som var kass och klämmer dessutom till med att han tror att man spöar skåningarna om man möter dem i ett eventuellt kval.

Visst var de två halvleksstarterna bedrövliga från LIF Lindesbergs sida, men samtliga minuter av en match räknas, det måste man vara helt och hållet medveten om ifall man ska ha något i en toppdiskussion att göra. Som åskådare kan jag dessutom inte se var någonstans i matchen LIF Lindesberg skulle ha varit ens i närheten av lika bra som potenta, stora och starka OV Helsingborg.

Det var stor klasskillnad på det anfallsspel de två lagen visade upp i söndags.

Hänvisar man till oflyt och snedstudsar när man blivit överkörda av en bättre motståndare är man illa ute. Sådan självinsikt kommer inte ta LIF Lindesberg till något kval.

Nu är det upp på hästen och visa att det bara handlar om skitsnack som gäller i två raka hemmamatcher.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/man-ar-aldrig-bättre-an-sin-senaste-insats/>